

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"ה ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

מתלבשין במינא בימינא, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים, אתון מתלבשין באשא
בשמאלא, ועלייהו אתמר קול יהו"ה חצב להבות אש דאינון הבלים, טעמי מתלבשין
באיירא באמצעיתא, וטעמי אינון מסטרא דכתר, ונקודין מסטרא דחכמה, ואתון
מסטרא דבינה, (דבגינה) ומתלבשין במינא אשא ורוחא, דאינון חסד גבורה תפארת,
והכי מתלבשין בנצח הוד יסוד, מלכות מאנא דכלהו, כלילא מכלהו.

תרגום לעברית

כתר על חכמה ובינה הוא סגולת'א, חל"ם על צר"י, סגו"ל הוא נקדה תחת צר"י,
חסד גבורה, תפארת למטה, נצח הוד, היסוד באמצע הוא שור"ק, וכה כשתפארת
באמצע, הוא שלשלת. השב"א הוא שתי נקודות, כשמתגברים מים על אש או אש על
מים, או כשהם יסוד על מלכות, כל ספירה זו על גבי זו בכל מקום הוא שב"א, וסוד
הדבר - את המאור הגדל ואת המאור הקטן, כשהם שוים הם היו צר"י, את שני
המארת הגדלים, וכל הנקודות הן דבור, והאותיות הכל הבלים, שתלויים מה"ה, והן
אותיות גדולות ואותיות קטנות, (הנקודות מי' בת קול ודאי, הקולות הם מן ו', והם
אותיות ונקודות), והטעמים כלולים בהן, (הנקודות מתלבשות במים בימין, שנאמר
הרוצה להחכים ידרים), האותיות מן ה' ה', הנקודות מן י', הטעמים מן ו', הנקודות

מתלבשות במים בימין, שנאמר בו הרוצה להחכים ידרים, האותיות מתלבשות באש משמאל, ועליהם נאמר קול יהו"ה חצב להבות אש, שהם הבליים, הטעמים מתלבשים באויר באמצע, והטעמים הם מצד הכתר, והנקודות מצד החכמה, והאותיות מצד הבינה, (שבבבילה) ומתלבשים במים אש ורוח, שהם חסד גבורה תפארת, וכך מתלבשים בנצח הוד יסוד, המלכות הכלי של כלם, כלולה מכלם.

טקסט התיקונים

איהי פה דמינה הבליים נפקין וקלין ודבורין, כלוהו אתכלילין בה, ואיהי לב דכלוהו בה אתכלילין, ומינה נפקין דפיקו דרוחא לכל ערקין דדרועא, כד רוחא דפיק במיא דאיהו לימינא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק פתחי לי אחותי, לההיא דאתמר בה (משלי ז ד) אמור לחכמה אחותי את, וכד דפיק לשמאלא דאיהי אשא, אתמר בה רעיתי, דביה אתוקד בכמה רשפי"ם דאינון שרפי"ם, דאתמר בהון (שיר ח ו) רשפיה רשפי אש שלהבת ז'ה.

תרגום לעברית

היא הפה שממנו יוצאים ההבליים והקולות והדבורים, וכלם נכללים בה, והיא הלב שכלם בו נכללים, וממנה יוצאים הדפיק של הרוח לכל העורקים של הזרוע. כשהרוח דופק במים שהוא לימין, נאמר בו קול דודי דופק פתחי לי אחותי, לאותה שנאמר בה אמור לחכמה אחותי את, וכשדופק לשמאל שהיא אש, נאמר בה רעיתי, שבו נשרף בכמה רשפי"ם שהם שרפי"ם, שנאמר בהם רשפיה רשפי אש שלהבת ז'ה.

טקסט התיקונים

מסטרך דעמודא דאמצעיתא יונתי תמתי, בגין דאיהי דרגא דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודפיקו דיליה תמן במשקל, לא סליק ולא נחית, די במיא נחית לגבי צדיק נביעו לגביה באריכו, וסליק ביה באריכו דתקיעה, באשא איהו

דפיקו בשברים בתבירו, ובעמודא דאמצעייתא נחית (נ"א אחיד) בתרווייהו שלשל'ת, בינוני ודא תרועה, קול דממה דקה לגבי שכינתא תתאה, תמתי, תם הווא דפיקו בגין דהביאו לה בחשאי.

תרגום לעברית

מצד העמוד האמצעי יונתי תמתי, משום שהיא הדרגה של יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם, והדפק שלה שם במשקל, לא עולה ולא יורד, שבמים יורד אל הצדיק המעין אליו באריכות, ועולה בו באריכות של תקיעה. באש הוא הדפק בשברים בשבר, ובעמוד האמצעי יורד (אוחז) בשניהם שלשל'ת, בינוני, וזו תרועה, קול דממה דקה אל השכינה התחתונה. תמתי, תם אותו הדפק, משום שהביאו לה בחשאי.

טקסט התיקונים

וכד שכינתא איהי בגלותא אתמר בה (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, כד איהי ישנה לית בה דפיקו, בגין דקודשא בריך הוא דאיהו קול דפיקו דילה אתרחק מינה, הדא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי מטוב, למה נאלמתי, מי'ה דאיהו דומיה דאתרמיז באלהי'ם, דאיהו ל'ב אלהי'ם דמעשה בראשית, דדפיק רוחא דקודשא דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי'ם, בגין דהחשתי מטוב דאיהו קול, בההוא זמנא אשתארת בת יחידה בלא קול, ובגין דא לית בת קול בגלותא, ובגין דלית בת קול בגלותא הביאו לה בחשאי, ובגין דא צלותא איהי בחשאי, אף על גב דרזין סגיאין אית הקא, שבועין אנפין אית לאורייתא.

תרגום לעברית

וכשהשכינה בגלות, נאמר בה אני ישנה ולבי ער, כשהיא אין בה דפק, משום שהקדוש ברוך הוא שהווא הקול, הדפק שלה, התרחק ממנה. זהו שכתוב נאלמתי דומיה החשתי מטוב, למה נאלמתי? מי'ה, שהיא דומיה שנרמז באלהי'ם, שהווא שלשים ושנים אלהים של מעשה בראשית, שרוח הקדש דופק, שנאמר בו ורוח

אלהי'ם, משום שהחשיתי משוב, שהוא קול. באותו הזמן נשארת בת יחידה בלי קול, ומשום זה אין בת קול בגלות, ומשום שאין בת קול בגלות, הביאו לה בחשאי, ומשום זה התפלה היא בחשאי. אף על גב שסודות גדולים יש כאן, שבאים פנים יש לתורה. ובאותו זמן אין לה דפק, שהוא כמו שהנקדות שמנקדים בדפק האצבעות שהן עשר, שבהם

טקסט התיקונים

ובהוא זמנא לית לה דפיקו דאיהו כגוונא דנקודי דמנקדין בדפיקו דאצבעאן דאינון עשר, דבהון מנקדין בדפיקו דרוחא, ואינון מנקדין בנמיז דכנור דדוד, דפיקו איהו כגוונא דקלא דסליק בנגוונא, לקבל עשרה דפיקין דאסתכל אסיא בדפיקו, עבד דוד עשרה מיני נגונים בתלים, ארבעה אינון (שיר ה ב) אחותי רעיתי יונתי תמתי לקבל יהו'ה, עשרה דפיקין לקבל יוד הא ואו הא, דפיקו נפיק מאדנא שמאלא דלבא, ודא הוא רוח צפוני דהוה מנשב בכנור דדוד דהוה מנגן מאליו, וכל ערקין וורידים גופא דאינון דפקין, מלבא אינון (נ' א הוה) דפקין, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח לקחת ילכו.

תרגום לעברית

מנקדים בדפק הרוח, והם מנקדים בנמיז של כנור דוד, הדפק הוא כמו הקול שעולה בנגון, כנגד עשרה דפקים שמסתכל הרופא בדפק, עשה דוד עשרה מיני נגונים בתהלים. ארבעה הם, אחותי רעיתי יונתי תמתי, כנגד יהו'ה, ועשרה דפקים כנגד יו'ד ה'א וא'ו ה'א, הדפק יוצא מאזן שמאל של הלב, וזוהי רוח צפונית שהיתה מנשבת בכנור דוד שהיה מנגן מאליו, וכל העורקים והורידים של הגוף שהם דפקים, הם (היו) דופקים מן הלב, וסוד הדבר - אל אשר יהיה שמה הרוח לקחת ילכו.

כַּבֵּד הוּא סמא'ל הוּא עָשׂוּ, דְּלִית בֵּיהּ רוּחָא דְקוּדְשָׁא, לָא דְפָקִין עֲרִקִין דִּילֵיהּ, וּבְגִין
 דָּא לָא שְׂרָיָא שְׂכִינְתָּא בְּאוּמִין דְּעֵלְמָא, וּבְגִלּוּתָא דְאַסְתִּלָּק רוּחַ דְקוּדְשָׁא, דְאַתְמַר בֵּיהּ
 (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגו', לִית דְּפִיקוּ בְּלָבָא דְאַיְהִי שְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא
 אֲתַמַּר בָּהּ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְלִית בֵּת קוּל בְּפוּמָא (דהוה סלקא), (נ"א
 דבה סליק) קָלָא בְּרוּחָא בְּתַקִּיעָה בְּאַרִיכוּ, וּבְשִׁבְרִים בְּתַבִּירוּ, וּבְתַרְוַעָה שְׁלִשְׁלָת קָלָא
 בִּינוּנִית לָא בְּאַרִיכוּ וְלָא בְּקִצִּירוּ, בֵּת קוּל אִיְהִי קוּל דְּמָמָה דְקָה זְעִירָא, קָלָא נְמוּכָה
 בְּחִשָּׂאִי, דְקָה קוּל בְּאַשָּׁה עֲרוּהָ. וְכַד יִיְתִי מְשִׁיחָא נְחִית רוּחָא דְקוּדְשָׁא עָלֵיהּ, וּמִיד אִיְהִי
 אֲמַרְת קוּל דּוּדֵי דּוּפֶק, דְּפִיקוּ סָלִיק וְנָחִית, סָלִיק ה' עֲלָאָה

הַכֵּבֵד הוּא סמא'ל, הוּא עָשׂוּ, שְׂאִין בּוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הָעוֹרְקִים שְׁלוֹ לָא דּוּפָקִים, וּמִשּׁוּם
 זֶה אֵין שְׂכִינָה שׁוֹרָה בְּאֻמוֹת הָעוֹלָם, וּבְגִלּוּת שְׁהַסְתַּלְקָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁנַאֲמַר בּוּ וְנָחָה
 עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגוֹמֵר, אֵין דְּפֶק בְּלֵב שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה
 וְלִבִּי עָר, וְאֵין בֵּת קוּל בְּפָה (שְׁהִיה עוֹלָה), (שְׁבָה עוֹלָה) הַקּוּל בְּרוּחַ בְּתַקִּיעָה בְּאַרְהָ,
 וּבְשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָה, וּבְתַרְוַעָה שְׁלִשְׁלָת, קוּל בִּינוּנִית, לָא בְּאַרִיכוּת וְלָא בְּקִצְרָה, בֵּת קוּל
 הִיא קוּל דְּמָמָה דְקָה קִטְנָה, קוּל נְמוּךְ בְּחִשָּׂאִי, שְׁהִירִי קוּל בְּאַשָּׁה עֲרוּהָ, וּכְשִׁיבָא
 הַמְשִׁיחַ, יוֹרְדַת עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּמִיד הִיא אוֹמַרְת קוּל דּוּדֵי דּוּפֶק, הַדְּפֶק עוֹלָה וְיוֹרְד,
 עוֹלָה ה' הָעֲלִינָה אֶל הִי, וְיוֹרְדַת ה' הַתַּחְתּוֹנָה אֶל ו', שְׁהוּא קָרְבָן לִיהוָה, קָרְבָן
 עוֹלָה וְיוֹרְד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

